[2019] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 972

ਅਨੁਰਾਗ ਸੋਨੀ

ਬਨਾਮ

ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ

(2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 629)

ਅਪ੍ਰੈਲ 09, 2019

[ਐਲ. ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਧਾਰਾਵਾਂ 90, 375 ਅਤੇ 376 – ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 2009 ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਸਨ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਾ ਝਾਂਸਾ ਦੇ ਕੇ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ - ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ: ਵਕੀਲ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਝੂਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ - ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ - ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ - ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਧਾਰਾ ਦੀ 90 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਸਹਿਮਤੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ - ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 - ਧਾਰਾ 114-ਏ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ

XXXXXX

ਕਿਹਾ : 1.1 ਜੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12] [990-C-D]

1.2 ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ;

ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ/ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ; ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬੀ-ਫਾਰਮੇਸੀ 'ਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਲੜਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਵੇਗੀ। ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114-ਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ 'ਪੀਐਸ' ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ/ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ

ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ, ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਨਿੱਜਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੀੜਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਦਾਗ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਵਾਲਾ ਜੁਰਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਝਟਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਮਾਣ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ / ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 14, 15] [991-G-H; 992-A-G; 993-C-E]

XXXXXX

1.3 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ

ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਸੁਪ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਸੱਤ ਸਾਲ RI ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 16] [993-F-G]

ਤਿਲਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ **(2016) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 140;** ਉਦੈ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ **(2003) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 46: [2003] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 231;** ਦੀਲੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ **(2005) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 88: [2004] 5 ਸੁਪ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 909;** ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰ ਉਰਫ ਸ਼ਿਵਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ **(2018) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 3106** - 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

XXXXXX

ਅਨੁਰਾਗ ਸੋਨੀ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ 975

ਕੈਨੀ ਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ **(2013) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 113 : [2013] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 196;** ਯੇਡਲਾ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ **(2006) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 615 : [2006] 6 ਸੁਪ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 760** ; ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੌਸ਼ਾਦ **(2013) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 651** - **'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।**

2011 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 248 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 27.01.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਧਰੁਵਰਮ ਮੁਰਲੀਧਰ ਸੋਨਾਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ **(2019) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ 3100;** ਦੀਪਕ ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ **(2013) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 675: [2013] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 544;** ਸੁਜੀਤ ਰੰਜਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ		
(2016) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 140	ਅਣਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 6.5
[2003] 2 SCR 231	ਅਣਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 6.5
[2004] 5 ਸੁਪ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 909	ਅਣਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 6.5
[2013] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 196	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 10.1
[2013] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 544	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10.2
[2006] 6 Suppl. SCR 760	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 10.3
(2013) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 651	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 10.4

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 629

ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 10.10.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2014 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1270 ਵਿੱਚ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਗਾਮੁਥੂ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੀ.ਬੀ.ਗੁਰੂਰਾਜ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੰਜਨ ਨਾਇਕ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪ੍ਰਵੀਨ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤੀ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਅਡਿਆ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਪ੍ਰਣਵ ਸਚਦੇਵਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇਹਾ ਰਾਠੀ, ਜਤਿਨ ਭਾਰਦਵਾਜ।

XXXXXX

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾਂ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1. 1 ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ। (Leave granted.)

2. ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1270/2014 ਵਿੱਚ 10.10.2018 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (1) ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 50,000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਲਈ, ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

3. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਨੀ, ਬਿਲਾਸਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਸੀ। ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 2009 ਤੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਲਖਰੋਦਾ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਡਾਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਭਿਲਾਈ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮੇਸੀ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। 28.4.2013 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ 29.4.2013 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 7.25 ਵਜੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਰਗ ਦਾਨਾਪੁਰ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਸ ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਮਾਲਖਰੋਦਾ ਸਥਿਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ

29.4.2013 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਤੋਂ 30.4.2013 ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਤੱਕ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ। 30.4.2013 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ 1 ਜਾਂ 2 ਮਈ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਵੇਗਾ। 30.4.2013 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 6 ਵਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਨੁਰਾਗ ਸੋਨੀ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋਸਤ ਉਮਾਸ਼ੰਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੋਸਤ ਮੱਲਿਕਾ ਹਮਨੇ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਭਿਲਾਈ (ਦੁਰਗ) ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ 2.5.2013 ਤੋਂ 5.5.2013 ਤੱਕ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ 6.5.2013 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਪਿੰਡ ਖਰੋੜ ਵਿਖੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਘਰ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਕਰੀਬ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ 'ਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ 21.6.2013 ਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਝਾਂਸਾ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਥਾਣਾ ਮਾਲਖਰੋਦਾ 'ਚ ਲਿਖਤੀ ਰਿਪੋਰਟ

(Ex. P-3) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ FIR (Ex. P-4) ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

XXXXXX

3.1 ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸਮੇਤ ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3.2 ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਨੰਬਰ 201/2013 ਵਜੋਂ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

3.3 ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ (ਪੀਡ.ਬਲਯੂ. 3) ਸਮੇਤ 13 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ:

XXXXXX

1	ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੋਨੀ	PW1
2	ਮਾਨਿਕਚੰਦ	PW2

3	ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ	PW3
4	ਪਟਵਾਰੀ ਘਨਸ਼ਿਆਮ	PW4
5	ਡਾਕਟਰ. ਸੀ.ਕੇ. ਸਿੰਘ	PW5
6	ਡਾਕਟਰ ਕੇ.ਐਲ. ਓਰਾ	PW6
7	ਅਮਰੀਤ ਲਾਲ	PW7
8	ਪੰਕਜ ਸੋਨੀ	PW8
9	ਡਾਕਟਰ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ	PW9
10.	ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ	PW10
11	ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਐਸ.ਪੀ.ਸਿੰਘ	PW11
12	ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸ਼ੀਤਲ ਸਿਦਾਰ	PW12
13	ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ	PW13

3.4 ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਤਮ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਕਸੂਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਤੈਅ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਉਸ 'ਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ 10.06.2013 ਨੂੰ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਝੂਠੀ FIR ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

4. ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ

ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

5. ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

XXXXXX

ਅਨੁਰਾਗ ਸੋਨੀ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ 979

6. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁ ਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

6.1 ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਨਾਗਾਮੁਥੂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਣਵ ਸਚਦੇਵਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਵੀਨ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

6.2 ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਾਮੁਥੂ ਵਿਦਵਾਨ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ

ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114-ਏ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

6.3 ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ 313 ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹੇ।

6.4 ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਤਹਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

6.5 ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਨਾਗਾਮੁਥੂ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਡਾਕਟਰ ਧਰੁਵਰਮ ਮੁਰਲੀਧਰ ਸੋਨਾਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2019) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ 3100; ਤਿਲਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2016) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 140; ਦੀਪਕ ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2013) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 675; ਉਦੈ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2003) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 46; ਦੀਲਿਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ

ਰਾਜ (2005) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 88; ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰ ਉਰਫ ਸ਼ਿਵਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2018) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 3106

XXXXXX

6.6 ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਨਾਗਾਮੁਥੂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਹੈ।

6.7 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

7. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7.1 ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸਿਰਫ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਔਰਤ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ, ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 90 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

7.2 ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਮਾਪੇ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕ ਹੋਰ ਔਰਤ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

7.3 ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ

ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਸੈਕਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

7.4 ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜੋ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਧਰੁਵਰਮ ਮੁਰਲੀਧਰ ਸੋਨਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੈਰਾ 20, ਦੀਪਕ ਗੁਲਾਟੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੈਰਾ 21; ਅਤੇ ਉਦੈ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 21 ਅਤੇ 23 ਵਿੱਚ।

7.5 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

8. ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਸੁਣਿਆ।

9. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਦੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ?

XXXXXX

10. ਇਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ/ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

10.1 **ਕੈਨੀ ਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ** (2013) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 113 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"12. ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 "ਬਲਾਤਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਔਰਤ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕੰਮ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਤੀਜਾ, ਚੌਥਾ ਅਤੇ ਪੰਜਵਾਂ, ਜਦੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਲਗਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸੱਟ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। "ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਬਾਰੇ

ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਿਰਫ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਤਰਕ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ। ਧਾਰਾ 90 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਸ਼ਬਦ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 90 "ਸਹਿਮਤੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਸਹਿਮਤੀ" ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਾਰਜ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਲਕਿ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੈਇੱਛਤ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ **ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੈਂਗੋ ਰਾਮ** (2000) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 224"

XXXXXX

10.2 **ਦੀਪਕ ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ** (2013) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 675 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 21 ਅਤੇ 24 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"21. ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਇੱਕ ਤਰਕ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਨ ਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਝੂਠਾ

ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਿਨਸੀ ਅਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਤਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਗਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦੇ ਸਨ।

24. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ, ਭਾਵ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪੀੜਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੇਸ਼ਕ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਵਧੀਆ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ, ਤੱਥ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ", ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

XXXXXX

10.3 **ਯੇਡਲਾ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ** (2006) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 615 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ - ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114-ਏ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ 12 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 12 ਵਜੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਉਂ ਖਰਾਬ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਰੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਪੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗਰਭਅਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਗਰਭਪਾਤ ਲਈ ਕੁਝ ਗੋਲੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਪਰ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਤੀਜੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਪੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਅਤੇ ਜੀਜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਦੋਵੇਂ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਪਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗਰਭਅਵਸਥਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਬਾਰੇ ਮੰਨਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 90 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 9, 10, 15 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

XXXXXX

"**9.** ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਛੇ ਵਰਣਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਖੇਡ ਕੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਹਿਮਤੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਡਰ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"90. ਸਹਿਮਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੋਡ ਦੀ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਡਰ ਹੇਠ, ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਅਜਿਹੇ ਡਰ ਜਾਂ ਗਲਤ ਫਹਿਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਜਾਂ

[ਪਾਗਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ] ਜੇ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਦੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਜਾਂ ਨਸ਼ੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

[ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ] ਜਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੋਂ ਉਲਟ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਜੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

10. ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡ.ਬਲਯੂ. 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਜੋ ਪੀਡ.ਬਲਯੂ. 1, 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਲੜਕੀ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਈ। ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਗਲਤ

ਫਹਿਮੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। .....

XXXXXX

15. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 114-ਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਕੁਝ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 114-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (1860 ਦਾ 45) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਬੀ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਸੀ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਡੀ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਈ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਈ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਔਰਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

16. ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡ.ਬਲਯੂ. 1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਤੱਕ

ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

10.4 **ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੌਸ਼ਾਦ** (2013) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 651 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

“17. ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਛੇ ਵੇਰਵੇ ਗਿਣਦੀ ਹੈ। "ਦੂਜਾ" ਵਰਣਨ "ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ "ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ" ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ “ਮਾੜੇ ਚਰਿੱਤਰ” ਦੀ ਹੈ।

18. "ਸਹਿਮਤੀ" ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਧਾਰਾ 90 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. "ਡਰ ਜਾਂ ਗਲਤ ਫਹਿਮੀ" ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"90. ਡਰ ਜਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹਿਮਤੀ - ਸਹਿਮਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੋਡ ਦੀ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਡਰ ਹੇਠ, ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਅਜਿਹੇ ਡਰ ਜਾਂ ਗਲਤ ਫਹਿਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

19. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਕੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ। ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ ਜੋ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਸਹਿਮਤੀ ਸਵੈਇੱਛਤ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਗਲਤ ਅਰਥ ਕੱਢ ਕੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ....."

XXXXXX

10.5 **ਡਾਕਟਰ ਧਰੁਵਰਮ ਮੁਰਲੀਧਰ ਸੋਨਾਰ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ:

"23. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕੋ ਇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਹਰ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਗਲਤ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦੇ ਸਨ,

ਤਾਂ ਇਹ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

10.6 **ਸੁਜੀਤ ਰੰਜਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ** [2011 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 248 ਵਿੱਚ 27.01.2011 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ] ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ:

XXXXXX

"16. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ, ਨੂੰ "ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ "ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਤੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਤੇ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਝੂਠਾ ਸੀ। ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ "ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

11. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। **ਤਿਲਕ ਰਾਜ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਗਭਗ 40 ਸਾਲ ਦੀ ਬਾਲਗ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਔਰਤ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਤ ਭਰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, FIR, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ MLC ਰਿਪੋਰਟ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦਾ ਝੂਠਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮਨਘੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 417 ਅਤੇ 506 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

XXXXXX

11.1 **ਦੀਪਕ ਗੁਲਾਟੀ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦੇ ਸਨ।

11.2 **ਉਦੈ** (ਸੁਪਰਾ), **ਦੀਲੀਪ ਸਿੰਘ** (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ **ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰ ਉਰਫ ਸ਼ਿਵੇ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ** (2108) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ 3106 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

12. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸਾਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

13. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

(i) ਇਹ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ;

(ii) ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੜਕੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ;

(iii) 28.04.2013 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 29.04.2013 ਨੂੰ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਖੇ ਉਸ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਲਖਰੇਂਦਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ;

(iv) 29.04.2013 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.00 ਵਜੇ ਤੋਂ 30.04.2013 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ;

XXXXXX

(v) ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ;

(vi) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਕਾਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ;

(vii) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ 06.05.2013 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ;

(viii) ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ;

(ix) ਕਿ 23.05.2013 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 30.05.2013 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਾਗਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ;

(x) ਇਹ ਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 10.06.2013 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਾਗਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਾਗਮ 20.06.2013 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(xi) 20.06.2013 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ;

(xii) ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਪੀਡ.ਬਲਯੂ. -13 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 10.06.2013 ਨੂੰ ਹੋਏ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਗੱਲਬਾਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ

(xiii) ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ 10.06.2013 ਨੂੰ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਾਗਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਆਹ 10.06.2013 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਾਗਮ 20.06.2013 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਕੇਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ/ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ; ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ

ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਲੜਕੀ ਸੀ ਜੋ ਬੀ. ਫਾਰਮੇਸੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ - ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114-ਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ/ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 375 ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

15. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ 10.06.2013 ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸੋਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੇ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਲਾਲਸਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ, ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਨਿੱਜਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੀੜਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਦਾਗ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਵਾਲਾ ਜੁਰਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਝਟਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਮਾਣ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ

ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ।

XXXXXX

16. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi